

Modificări legislative importante pentru toți contribuabilii – aspecte teoretice și practice

consultant fiscal
Ionuț JINGA

SPECIALISTUL
COMENTEAZĂ

Luna februarie debutează din punct de vedere fiscal cu două ordonanțe ale Guvernului care modifică Codul fiscal și Codul de procedură fiscală. Tot în această lună sunt adoptate și așteptatele norme metodologice de aplicare a noii legi privind prevenirea și combaterea spălării banilor.

Vă prezentăm mai jos principalele prevederi ale acestor acte normative, precum și două studii de caz care să vă ajute în înțelegerea unor reglementări mai delicate, cum ar fi cele privind implementarea în Codul fiscal a noii directive europene din domeniul TVA.

Ordonanța Guvernului nr. 6 din 28 ianuarie 2020 pentru modificarea și completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, precum și pentru reglementarea unor măsuri fiscal-bugetare, publicată în Monitorul Oficial nr. 72 din 31 ianuarie 2020, aduce următoarele modificări:

I. Modificări în Codul fiscal (Legea nr. 207/2015)

1. În domeniul impozitului pe venit

- a. Termenul de depunere a declarației unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice este, pentru anul 2020, data de **25 mai 2020**, vechiul termen fiind 15 martie 2020.
- b. Se prorogă tot până la data de **25 mai 2020** inclusiv termenul prevăzut pentru plata impozitului pe venit și a contribuțiilor sociale obligatorii, datorate de persoanele fizice, vechiul termen fiind 15 martie 2020.
- c. În anul 2020, termenul de 15 martie inclusiv prevăzut pentru depunerea formularului 230 «Cerere privind destinația sumei reprezentând 2% sau 3,5% din impozitul anual pe veniturile din salarii și din pensii» / «Cerere privind destinația sumei reprezentând până la 3,5% din impozitul anual datorat», după caz, se prorogă până la data de **25 mai 2020** inclusiv.

2. În domeniul impozitului pe profit

- a. modificări în cazul societăților care sunt obligate să aplice limitat deductibilitatea dobânzilor aferente împrumuturilor de la societăți afiliate. Se modifică normele împotriva practicilor de evitare a obligațiilor fiscale care au incidență directă asupra funcționării pieței interne;
- b. modificări privind regulile fiscale în cadrul societăților străine controlate.

Astfel, se reglementează patru categorii de tratamente neuniforme ale elementelor hibride:

- tratamente care rezultă din plățile efectuate în temeiul unui instrument financiar;
- tratamente care sunt consecința diferențelor de alocare a plăților efectuate către o entitate hibridă sau către un sediu permanent, inclusiv ca urmare a plăților către un sediu permanent ignorat;

- tratamente care rezultă din plățile efectuate de o entitate hibridă către proprietarul ei sau plățile preconizate între sediul central și sediul permanent sau între două sau mai multe sedii permanente;
- cazuri de dublă deducere apărute în urma plăților efectuate de o entitate hibridă sau de un sediu permanent.

3. În domeniul taxei pe valoarea adăugată

- Depunerea declarațiilor informative **392A, 392B, 393 se suspendă** până la data de **31 decembrie 2022**.
- Reglementări privind tratamentul fiscal privind **stocurile la dispoziția clientului** (transpunerea Directivei UE nr. 1.910/2018 în domeniul TVA).

Transferul de către o persoană impozabilă de bunuri care fac parte din activele activității sale economice către un alt stat membru în cadrul regimului de stocuri la dispoziția clientului nu este tratat ca o livrare de bunuri efectuată cu titlu oneros.

Se consideră că regimul de stocuri la dispoziția clientului există atunci când sunt îndeplinite următoarele condiții:

- a) bunurile sunt expediate sau transportate de o persoană impozabilă sau de o parte terță în numele său către un alt stat membru, în vederea livrării bunurilor respective în acel stat membru, într-un stadiu ulterior și după sosire, către altă persoană impozabilă care are dreptul să intre în posesia respectivelor bunuri în conformitate cu un acord existent între ambele persoane impozabile;
- b) persoana impozabilă care expediază sau transportă bunurile nu și-a stabilit activitatea economică și nici nu are un sediu fix în statul membru către care sunt expediate sau transportate bunurile;
- c) persoana impozabilă căreia îi sunt destinate a fi livrate bunurile este identificată în scopuri de TVA în statul membru către care sunt expediate sau transportate bunurile și atât identitatea sa, cât și codul de înregistrare în scopuri de TVA care i-a fost atribuit de statul membru respectiv sunt cunoscute de persoana impozabilă menționată la lit. b) în momentul în care începe expedierea sau transportul bunurilor. În situația în care bunurile sunt expediate din alt stat membru în România, codul de înregistrare în scopuri de TVA al persoanei impozabile căreia îi sunt destinate bunurile este reprezentat de codul de înregistrare în scopuri de TVA atribuit conform art. 316 sau 317;
- d) persoana impozabilă care expediază sau transportă bunurile înregistrează transferul bunurilor în registrul prevăzut la art. 321 alin. (6) din Codul fiscal, în cazul în care bunurile sunt expediate sau transportate din România în alt stat membru sau în cazul în care bunurile sunt expediate sau transportate din alt stat membru în România, în registrul corespunzător prevăzut în legislația aceluși stat membru și include identitatea persoanei impozabile care achiziționează bunurile, precum și codul de înregistrare în scopuri de TVA atribuit acesteia de statul membru către care sunt expediate sau transportate bunurile în declarația recapitulativă 390 sau la corespondentul acestui articol din legislația statului membru din care sunt expediate sau transportate bunurile.

În cazul în care sunt îndeplinite condițiile de mai sus și transferul dreptului de a dispune de bunuri ca proprietar către persoana impozabilă căreia îi sunt destinate bunurile a avut loc în termen de 12 luni de la sosirea bunurilor în statul membru către care au fost expediate sau transportate, se consideră:

- a) că a fost realizată o livrare de bunuri de către persoana impozabilă care a expedit sau a transportat bunurile, fie ea însăși, fie prin intermediul unei terțe părți, în situația în care România este statul membru din care au fost expediate sau transportate bunurile și o achiziție intracomunitară în statul membru de destinație;
- b) că a fost realizată o achiziție intracomunitară de bunuri în România de către persoana impozabilă căreia îi sunt livrate bunurile respective, în situația în care România este statul membru către care au fost expediate sau transportate bunurile, și o livrare intracomunitară în statul membru din care au fost expediate sau transportate bunurile.

În caz de distrugere, pierdere sau furt al bunurilor, condițiile stabilite mai sus se consideră că încetează să mai fie îndeplinite la data la care bunurile au fost efectiv pierdute, furate, distruse sau dacă este imposibil să se determine respectiva dată, de la data în care s-a constatat lipsa sau distrugerea bunurilor.

Studiu de caz: Vânzare bunuri prin sistemul de stoc la dispoziția clientului

Întrebare: O societate din România înregistrată în scopuri de TVA are în derulare un contract de vânzare bunuri în regim de stoc la dispoziția clientului cu un client din Germania. Întrucât Germania nu aplică măsurile de simplificare pentru astfel de operațiuni, societatea din România s-a înregistrat în scopuri de TVA în Germania încă din anul 2018. Având în vedere modificările fiscale în materie de TVA valabile de la 01.01.2020, referitoare la măsurile de simplificare inclusiv pentru stocurile la dispoziția clientului, ce trebuie să facă compania din România în continuare în ceea ce privește contractul său de livrare bunuri în regim de stoc la dispoziția clientului încheiat cu clientul din Germania? Același tip de

contract de livrare în regim de stoc la dispoziția clientului este încheiat și cu un client din Cehia. Pentru acesta se modifică ceva (Cehia aplică măsuri de simplificare și nu a fost necesară înregistrarea în scopuri de TVA în acel stat)?

Răspuns: Prin Directiva nr. 1.910/2018, se reglementează un set uniform de condiții și documente pentru aceste structuri, care vor fi obligatorii pentru toate statele membre UE.

Astfel, atât furnizorul cât și cumpărătorul vor trebui să țină un registru al stocurilor la dispoziția clientului.

De la 01.01.2020, dacă sunt îndeplinite condițiile pentru stocuri la dispoziția clientului, prevăzute în Directiva nr. 1.910/2018/CE, transpuse în Codul nostru fiscal prin O.G. nr. 6/2020:

- nu se consideră livrare intracomunitară transferul stocului plasat la dispoziția clientului din alt stat membru;
- furnizorul raportează livrarea intracomunitară de bunuri în momentul în care clientul extrage bunurile din stoc, concomitent cu raportarea unei achiziții intracomunitare de bunuri de către client (raportarea prin declarația 390).

În concluzie, furnizorul nu se va înregistra în scopuri de TVA în statul membru unde este plasat bunul, cu excepția situației când operațiunea dă naștere unui sediu fix din perspective TVA. De asemenea, se introduce un termen de 12 luni, în cadrul căruia bunurile din alt stat membru să fie livrate clientului.

Așadar, mișcarea intracomunitară nu se consideră transfer în cazul depășirii acestui termen, în situația în care:

- bunurile sunt returnate în același stat membru de unde au fost anterior transmise, returul fiind înregistrat corespunzător în registru;
- clientul inițial este înlocuit cu un alt client din același stat membru, celelalte condiții sunt îndeplinite, iar furnizorul înregistrează modificarea în registru.

Și pentru Cehia se vor aplica aceleași reguli, deci pentru toate statele, indiferent dacă aplică sau nu măsurile de simplificare.

Noi reglementări în sfera tranzacțiilor succesive de bunuri

În cazul în care aceleași bunuri sunt livrate succesiv și sunt expediate sau transportate dintr-un stat membru în alt stat membru direct de la primul furnizor la ultimul client din lanț, expedierea sau transportul este atribuit numai livrării efectuate **către** operatorul intermediar.

Prin excepție, expedierea sau transportul este atribuit numai livrării de bunuri efectuate **de către** operatorul intermediar în cazul în care operatorul intermediar a comunicat furnizorului său codul său de înregistrare în scopuri de TVA care i-a fost eliberat de către statul membru din care sunt expediate sau transportate bunurile.

Operator intermediar înseamnă un furnizor din lanț, altul decât primul furnizor din lanț, care expediază sau transportă bunurile, fie el însuși, fie prin intermediul unei părți terțe care acționează în numele său.

Studiu de caz privind tranzacțiile succesive de bunuri

Întrebare: Suntem o societate plătitoare de TVA cu sediul în România și vindem bunuri către o firmă înregistrată în scopuri de TVA în Austria (X). Condiția de livrare este în sarcina cumpărătorului din Austria. Care este tratamentul fiscal al taxei pe valoarea adăugată în situația în care clientul nostru se înregistrează în scopuri de TVA în România, ne comunică codul de înregistrare în scopuri de TVA și intenționează să vândă bunurile cumpărate de la societatea noastră, direct din România (de la sediul firmei noastre) către un cumpărător final din Austria (Y)?

Cadrul legal: pct. 9-10 din Ordonanța Guvernului nr. 6/2020 pentru modificarea și completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, precum și pentru reglementarea unor măsuri fiscal-bugetare.

Punctul 9:

„(9) În cazul în care aceleași bunuri sunt livrate succesiv și sunt expediate sau transportate dintr-un stat membru în alt stat membru direct de la primul furnizor la ultimul client din lanț, expedierea sau transportul este atribuit numai livrării efectuate către operatorul intermediar.

(10) Prin excepție de la dispozițiile alin. (9), expedierea sau transportul este atribuit numai livrării de bunuri efectuate de către operatorul intermediar în cazul în care operatorul intermediar a comunicat furnizorului său codul său de înregistrare în scopuri de TVA care i-a fost eliberat de către statul membru din care sunt expediate sau transportate bunurile.

(11) În sensul prezentului articol, operator intermediar înseamnă un furnizor din lanț, altul decât primul furnizor din lanț, care expediază sau transportă bunurile, fie el însuși, fie prin intermediul unei părți terțe care acționează în numele său”.

Refacturare costuri către client

expert contabil
Olga CREVELESCU

MONOGRAFIE
CONTABILĂ

Societatea TopConsult SRL din România, plătitoare de TVA și impozit pe profit, prestează servicii de consultanță către o altă societate din România, CorbArt SRL. În vederea prestării acestor servicii, societatea TopConsult SRL efectuează deplasări atât pe teritoriul României, cât și pe teritoriul Ungariei.

Potrivit contractului încheiat între cei doi parteneri, costurile aferente deplasărilor, inclusiv cele de protocol aferente întâlnirilor cu diverși parteneri vor fi recuperate de la societatea care are calitatea de beneficiar al serviciilor de consultanță.

În cursul lunii februarie 2020 au efectuat în timpul deplasărilor următoarele cheltuieli:

- cazare externă, în baza unei facturi emise de un hotel din Ungaria – factură emisă de prestator cu TVA;
- combustibil și taxe de drum, în baza unor bonuri fiscale întocmite cu TVA;
- bonuri de protocol (restaurant) – consumuri pe teritoriul României – cu TVA;
- factură de transport persoane pe teritoriul României – fără TVA (prestator neplătitor de TVA);
- factură de cazare pe teritoriul României emisă pe numele salariatului cu TVA;
- achiziție materiale consumabile și servicii diverse de la furnizori/prestatori din România cu bon fiscal cu TVA;
- diurnă externă.

Toate aceste costuri vor fi recuperate de la client.

Stabilim care este monografia contabilă a acestor operațiuni și care este tratamentul TVA aplicabil fiecărei operațiuni.

Cazare externă, în baza unei facturi emise de un hotel din Ungaria – factură emisă de prestator cu TVA

Pentru serviciile de cazare, locul prestării din punctul de vedere al TVA se stabilește conform art. 278 alin. (4) lit. a) din Codul fiscal, adică în Grecia, respectiv locul unde sunt situate bunurile imobile, pentru prestările de servicii efectuate în legătură cu bunurile imobile, inclusiv serviciile prestate de experți și agenți imobiliari, de cazare în sectorul hotelier sau în sectoare cu funcție similară, precum tabere de vacanță sau locuri amenajate pentru camping, de acordare de drepturi de utilizare a bunurilor imobile, pentru servicii de pregătire și coordonare a lucrărilor de construcții, precum serviciile prestate de arhitecți și de societățile care asigură supravegherea pe șantier.

Conform pct. 16 alin. (1) din Normele metodologice de aplicare a Codului fiscal, prin excepție de la regulile generale prevăzute la art. 278 alin. (2) și (3) din Codul fiscal, indiferent de statutul beneficiarului, respectiv persoană

impozabilă sau persoană neimpozabilă, locul prestării serviciilor prevăzute la art. 278 alin. (4) din Codul fiscal se stabilește în funcție de regulile prevăzute la alin. (4) al art. 278 din Codul fiscal. Aceste servicii nu se declară în declarația recapitulativă menționată la art. 325 din Codul fiscal, indiferent de statutul beneficiarului, și nici nu se aplică prevederile referitoare la înregistrarea în scopuri de taxă, care sunt specifice prestărilor și achizițiilor intracomunitare de servicii.

Astfel, operațiunea de cazare pe teritoriul Ungariei nu este impozabilă în România, nu se aplică taxare inversă pentru factura de cazare și nu se declară achiziția de servicii de cazare în formularul 390.

● **Din punct de vedere contabil, factura se evidențiază în contabilitate la valoarea inclusiv TVA:**

625	=	401
„Cheltuieli cu deplasări, detașări și transferări”		„Furnizori”

● **Plata furnizorului:**

401	=	542
„Furnizori”		„Avansuri de trezorerie”

IMPORTANT!

În cazul plăților în valută suportate din avansuri de trezorerie, cheltuielile se recunosc în contabilitate la cursul din data efectuării operațiunilor sau la cursul din data decontării avansului. Stabilirea cursului de schimb utilizat pentru calculul avansurilor decontate constituie un element de politică contabilă și trebuie menționat în manualul de politici contabile.

Din punctul de vedere al impozitului pe profit, potrivit art. 25 alin. (1) din Codul fiscal, pentru determinarea rezultatului fiscal sunt considerate cheltuieli deductibile cheltuielile efectuate în scopul desfășurării activității economice, inclusiv cele reglementate prin acte normative în vigoare, precum și taxele de înscriere, cotizațiile și contribuțiile datorate către camerele de comerț și industrie, organizațiile patronale și organizațiile sindicale.

Potrivit art. 44 alin. (2) din Codul muncii, salariatul delegat are dreptul la plata cheltuielilor de transport și cazare, precum și la o indemnizație de delegare, în condițiile prevăzute de lege sau de contractul colectiv de muncă aplicabil.

Astfel, decontarea cheltuielilor de cazare sunt cheltuielile efectuate în scopul desfășurării activității economice, obligația acestei decontări fiind prevăzută de Codul muncii, deci cheltuieli deductibile integral.

Combustibil și taxe de drum, în baza unor bonuri fiscale întocmite cu TVA

Achiziția de combustibil nu este o achiziție intracomunitară deoarece nu se îndeplinește condiția transportului așa cum este definită la art. 273 alin. (1) din Codul fiscal. Nu este operațiune impozabilă în România și nu se declară în declarația recapitulativă D390. TVA s-a plătit în statul din care s-a alimentat, nu se datorează TVA în România, deci sumele nu se trec în jurnalele de TVA.

NOTĂ!

În D394 se trec operațiunile taxabile în România. Pentru că achiziția de combustibil este considerată impozabilă în afara României, nu se declară în D394.

● **Facturile/bonurile de combustibil, inclusiv TVA, se evidențiază în contabilitate astfel:**

6022	=	542
„Cheltuieli privind combustibilii”		„Avansuri de trezorerie”

Persoană fizică neînregistrată fiscal. Cursuri online pentru persoane fizice și juridice din UE.

Tratament fiscal

CAZURI PRACTICE

ÎNTREBARE:

În ce condiții o persoană fizică română neînregistrată fiscal poate livra cursuri online unor persoane fizice nerezidente, stabilite în UE sau către persoane juridice stabilite în UE? Ce tratament fiscal se aplică acestei operațiuni și care sunt obligațiile declarative ale persoanei fizice? Ce implicații fiscale sunt dacă aceste cursuri online sunt facturate de către o microîntreprindere, persoană juridică română neînregistrată în scop de TVA?

SOLUȚIE FISCAL-CONTABILĂ:

Potrivit prevederilor art. 67 alin. (1) din Codul fiscal, veniturile din activități independente cuprind veniturile din activități de producție, comerț, prestări de servicii și veniturile din profesii liberale, realizate în mod individual și/sau într-o formă de asociere, inclusiv din activități adiacente.

Potrivit prevederilor pct. 6 alin. (2) din Normele metodologice de aplicare, exercitarea unei activități independente, reglementate prin art. 67 din Codul fiscal, presupune desfășurarea acesteia cu regularitate, în mod continuu, pe cont propriu și urmărind obținerea de venituri.

Astfel, dacă această activitate se desfășoară cu regularitate, în mod continuu, pe cont propriu, urmărind obținerea de venituri, se consideră că este desfășurată o activitate economică pentru care există obligația de a vă înregistra fiscal, iar veniturile sunt încadrate în categoria „venituri din activități independente”, reglementate în cadrul titlului IV – Cap. II, art. 67-68, art. 69.1 și 69.3 din Codul fiscal.

Potrivit prevederilor art. 68 alin. (1) din Codul fiscal, venitul net anual din activități independente se determină în sistem real, pe baza datelor din contabilitate, ca diferența dintre venitul brut și cheltuielile deductibile efectuate în scopul realizării de venituri.

Contribuabilii care desfășoară activitate în cursul anului fiscal, în mod individual sau într-o formă de asociere fără personalitate juridică, sunt obligați să depună la organul fiscal competent declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice, pentru venitul estimat a se realiza în fiecare an fiscal.

Impozitul se determină de către contribuabil prin aplicarea cotei de 10% asupra venitului net anual estimat considerat venit impozabil, iar plata se efectuează la bugetul de stat, până la data de 15 martie inclusiv a anului următor celui de realizare a venitului.

Operațiunea de livrare a aurului de investiții. Regim TVA

ÎNTREBARE:

Operațiunea de livrare a aurului de investiții conform art. 313 „Regimul special pentru aurul de investiții” din Codul fiscal se încadrează la operațiuni scutite cu drept de deducere? Trebuie depusă notificare la finanțe dacă se încadrează la art. 313 alin (3) lit. a)? Trebuie calculată prorata dacă se efectuează astfel de livrări?

SOLUȚIE FISCAL-CONTABILĂ:

Operațiunea de livrare a aurului de investiții este operațiune scutită cu drept de deducere din punctul de vedere al TVA.

În cazul acestor livrări, furnizorii emit facturi fără taxă și înscriu în aceste facturi o mențiune referitoare la faptul că au aplicat taxarea inversă.

Taxa se calculează de cumpărător și se înscrie în facturi și în jurnalul pentru cumpărări, fiind preluată atât ca taxă colectată, cât și ca taxă deductibilă în decontul de taxă. Din punct de vedere contabil, cumpărătorul va înregistra în cursul perioadei fiscale înregistrarea contabilă 4426 = 4427, cu suma taxei aferente.

În baza notificării depuse la ANAF se poate opta pentru regimul normal de taxare (cu TVA).

Regimul normal de taxare poate fi aplicat numai pentru livrările efectuate către persoane impozabile înregistrate în scopuri de TVA în România, aspect reglementat, în mod expres prin alin. (4) al art. 313 care se referă la persoane impozabile:

Persoana impozabilă care produce aurul de investiții sau transformă orice aur în aur de investiții poate opta pentru regimul normal de taxă pentru livrările de aur de investiții către altă persoană impozabilă, care în mod normal ar fi scutite, conform prevederilor alin. (3) lit. a).

Notificarea prevăzută la art. 313 alin. (7) din Codul fiscal trebuie să fie efectuată anterior operațiunilor cărora le este aferentă.

Art. 313 din Codul fiscal menționează următoarele:

(1) Aurul de investiții înseamnă:

a) aurul, sub formă de lingouri sau plachete acceptate/cotate pe piețele de metale prețioase, având puritatea minimă de 995 la mie, reprezentate sau nu prin hârtii de valoare, cu excepția lingourilor sau plachetelor cu greutatea de cel mult 1 g;

b) monedele de aur care îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

1. au titlul mai mare sau egal cu 900 la mie;
2. sunt reconfecționate după anul 1800;
3. sunt sau au constituit monedă legală de schimb în statul de origine; și
4. sunt vândute în mod normal la un preț care nu depășește valoarea de piață liberă a aurului conținut de monede cu mai mult de 80%.

(2) În sensul prezentului articol, monedele prevăzute la alin. (1) lit. b) nu se consideră ca fiind vândute în scop numismatic.

(3) Următoarele operațiuni sunt scutite de taxă:

a) livrările, achizițiile intracomunitare și importul de aur de investiții, inclusiv investițiile în hârtii de valoare, pentru aurul nominalizat sau nenominalizat ori negociat în conturi de aur și cuprinzând mai ales împrumuturile și schimburile cu aur care conferă un drept de proprietate sau de creanță asupra aurului de investiții, precum și operațiunile referitoare la aurul de investiții care constau în contracte la termen futures și forward, care dau naștere unui transfer al dreptului de proprietate sau de creanță asupra aurului de investiții;

Conform catalogului de clasificare a mijloacelor fixe utilizate în economie, considerăm că aparatura menționată se poate încadra la categoria 2.1.24 „Mașini, utilaje și instalații pentru gospodăria comunală și spălătorii”, cu o durată de amortizare cuprinsă între 6 și 10 ani.

Durata de amortizare se poate stabili prin decizia administratorului, încadrându-se între 6 și 10 ani.

Investiții financiare

ÎNTREBARE:

O societate comercială, microîntreprindere, cu obiect de activitate 6201 „Activități de realizare a soft-ului la comandă” (software orientat client) poate să investească din banii societății în proiecte imobiliare din străinătate, în împrumuturi financiare sau în acțiuni la burse din străinătate?

Dacă da, în ce condiții? Care este monografia contabilă pentru aceste operațiuni?

SOLUȚIE FISCAL-CONTABILĂ:

Acordarea de împrumuturi este activitate reglementată de Legea nr. 93/2009.

Activitatea de creditare se desfășoară cu titlu profesional prin instituții de credit și prin instituțiile financiare prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, cu modificările și completările ulterioare, prin prestatori de servicii de plată care acordă credite legate de serviciile de plată, în conformitate cu dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 113/2009 privind serviciile de plată, aprobate cu modificări prin Legea nr. 197/2010, cu modificările și completările ulterioare, precum și prin instituții financiare nebancale, în condițiile stabilite prin prezenta lege, prin legile speciale care le reglementează activitatea și prin reglementările emise de Banca Națională a României în aplicarea prezentei legi.

Articolul prevede că este interzisă desfășurarea cu titlu profesional a activității de creditare de alte persoane decât cele astfel prevăzute.

În condițiile în care societatea care acordă împrumutul nu constituie depozite cu scopul acordării de împrumuturi, operațiunea este admisă implicit și de legea bancară.

Aceasta nu instituie restricții exprese în acest sens, ci interzice activitatea de atragere de depozite.

Interdicțiile din aceste acte normative vizează doar desfășurarea activității cu titlu profesional, nerestricționând operațiunile de împrumut din sfera comercială și civilă care nu sunt circumscrise acestui caracter.

Se pot acorda împrumuturi în afara creditului bancar în temeiul prevederilor art. 2.158 alin. (2) din Codul civil, potrivit cărora atunci când o persoană acordă un împrumut fără a o face cu titlu profesional, nu îi sunt aplicabile dispozițiile legale privind instituțiile de credit și instituțiile financiare nebancale.

O societate poate acorda un împrumut unei alte societăți, câtă vreme activitatea are caracter ocazional, iar împrumutul nu este acordat din depozite atrase/fonduri rambursabile de la populație/grupuri (deci împrumutul nu este dat cu caracter profesional), indiferent dacă societățile sunt afiliate sau nu.

Achiziția de acțiuni se concretizează în investiții financiare pe termen scurt sau investiții financiare pe termen lung.

Imobilizările financiare cuprind acțiunile deținute la entitățile afiliate, împrumuturile acordate entităților afiliate, acțiunile deținute la entități asociate și entități controlate în comun, împrumuturile acordate entităților asociate și entităților controlate în comun, alte investiții deținute ca imobilizări, alte împrumuturi.

● În luna ianuarie 2020 se închide contul 121 prin 129 și 1171:

121 „Profit sau pierdere”	=	129* „Repartizarea profitului”
*aferentă sumei profitului reinvestit 5207		

121 „Profit sau pierdere”	=	1171* „Rezultatul reportat reprezentând profitul nerepartizat sau pierderea neacoperită”
*cu diferența de profit		

Transfer mărfuri între puncte de lucru. Tratament contabil

ÎNTREBARE:

O societate plătitoare de TVA și impozit pe venit are ca obiect de activitate vânzarea de piese auto (care avea) într-un punct de lucru. Punctul de lucru urmează să se închidă (există gestiune en detail și en gros la punctul de lucru), iar marfa din magazin și cea din depozit urmează să se transfere la sediu, unde există și magazin cu casă de marcat și depozit.

Care este monografia contabilă și fluxul documentelor a transferului mărfii din magazin și depozit punct lucru la sediu, unde există și magazin și depozit (posibil ca întreaga marfă, și cea din magazin și cea din depozit, să fie transferată numai în depozit la sediu și de acolo se va vinde)?

SOLUȚIE FISCAL-CONTABILĂ:

În conformitate cu punctele 4 și 5 ale O.M.F.P. nr. 1.802/2014, societățile care au subunități organizează și conduc contabilitatea astfel încât să fie disponibile informațiile necesare privind activitatea desfășurată de aceste subunități.

De asemenea, subunitățile fără personalitate juridică și care aparțin persoanelor juridice cu sediul în România organizează și conduc evidența contabilă proprie, astfel încât aceasta să permită determinarea informațiilor și a obligațiilor prevăzute de lege, iar persoanele juridice cărora le aparțin să poată întocmi situații financiare anuale.

Preluarea informațiilor la sediu se va face în conturi analitice, astfel încât să fie disponibile informațiile necesare privind activitatea desfășurată de aceste subunități.

Funcțiunea conturilor prezentată în Capitolul 16 „Funcțiunea conturilor” din Reglementările contabile nu este limitativă, fiind exemplificat modul de înregistrare contabilă a principalelor operațiuni economico-financiare.

Cu ajutorul contului 481 „Decontări între unitate și subunități” se ține evidența decontărilor între unitate și subunitățile sale fără personalitate juridică, care conduc contabilitatea proprie.

Contul 481 „Decontări între unitate și subunități” este un cont bifuncțional.

În debitul contului 481 „Decontări între unitate și subunități” se înregistrează: valori materiale și bănești transferate subunităților (în contabilitatea unității) sau unității (în contabilitatea subunității) (301, 302, 303, 341, 361, 371, 381, 512, 531).

Casă de marcat. ONG

ÎNTREBARE:

O ONG cu activitate mixtă a înființat o societate, SRL, în care este asociat unic. În cadrul SRL-ului se va prelua o parte din activitatea economică (în prezent se desfășoară pe ONG). ONG dispune de două case de marcat, una dintre acestea fiind utilizată în cadrul activității și care în viitor se va desfășura de către SRL.

Cum se poate transfera una dintre casele de marcat pe SRL (aceasta nemaifiind utilizată de ONG), având în vedere declararea lor la Finanțe pe denumirea ONG? Care ar fi procedura și documentele de mutare a casei de marcat de pe ONG pe SRL?

SOLUȚIE FISCAL-CONTABILĂ:

Potrivit prevederilor art. 1 alin. (1) din O.U.G. nr. 28/1999 privind obligația operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, „operatorii economici care încasează, integral sau parțial, cu numerar sau prin utilizarea cardurilor de credit/debit sau a substitutelor de numerar contravaloarea bunurilor livrate cu amănuntul, precum și a prestațiilor de servicii efectuate direct către populație sunt obligați să utilizeze aparate de marcat electronice fiscale”.

În Normele metodologice emise în aplicarea art. 1 alin. (1) se precizează că prin agenți economici (operatori economici) se înțelege persoanele fizice și juridice, asociațiile familiale, precum și orice alte entități care efectuează cu plată, pe teritoriul României, inclusiv în punctele de control pentru trecerea frontierei de stat, livrări de bunuri cu amănuntul și/sau prestări de servicii direct către populație, cu excepția instituțiilor publice.

Prin urmare, nu este posibil să se utilizeze o singură casă de marcat de mai mulți operatori economici, întrucât casa de marcat se fiscalizează pentru fiecare operator în parte.

Potrivit art. 3 din Ordinul ANAF nr. 627/2018 privind aprobarea procedurii de transmitere a datelor prevăzute la art. 3 alin. (1) lit. a) sau art. 3 alin. (2) lit. a), b) sau c), după caz, respectiv cele prevăzute la art. 3 alin. (1) lit. b) și c) din anexa nr. 11 la Normele metodologice pentru aplicarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 479/2003, către Agenția Națională de Administrare Fiscală:

„(1) În situația în care există aparate de marcat electronice fiscale neutilizate, prin excepție de la prevederile art. 1 și 2, utilizatorii au obligația de a informa organul fiscal prin completarea și transmiterea «Declarației privind aparatele de marcat electronice fiscale neutilizate», al cărui model este prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezenta procedură.

(2) Prin aparate de marcat electronice fiscale neutilizate se înțelege aparatele de marcat electronice fiscale care nu au fost utilizate, în nicio zi din perioada de raportare, pentru generarea oricăreia dintre datele prevăzute la art. 1.

(3) Anexa este disponibilă în format editabil pe pagina de internet a Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

(4) «Declarația privind aparatele de marcat electronice fiscale neutilizate» se completează cu ajutorul programului de asistență pus la dispoziția utilizatorilor pe portalul Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

(5) Declarația prevăzută la alin. (1) se transmite prin mijloace electronice de transmitere la distanță, până cel mai târziu în data de 20 a lunii următoare perioadei de raportare în care aparatele de marcat electronice fiscale nu au fost utilizate”

În concluzie, o casă de marcat nu poate fi „mutată” de pe o societate pe alta, după cum nu poate fi utilizată de mai mulți operatori, trebuie să fie închisă pe ONG și fiscalizată pe SRL.